ar nr. /2007 (Număr în format vechi 6350/2008)

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MUREŞ
SECŢIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

SENTINŢA Nr. 106
Şedinţa publică din 18 Februarie 2009

Completul compus din:
PREŞEDINTE:
Grefier:

Pe rol fiind judecarea acţiunii în contencios administrativ şi fiscal rmulat de contestatoarea SC SA prin lichidator SC SRL, în ntradictoriu cu pârâta DGFP Mureş, având ca obiect contestaţie la executare.

La apelul nominal făcut în şedinţa publică se constată lipsa părţilor.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care:

Mersul dezbaterilor şi susţinerile părţilor au fost consemnate în ncheierea de şedinţă din 11 februarie 2009, când s-a amânat pronunţarea pe data de zi, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL

Prin acţiunea înregistrată pe rolul acestei instanţe la data de 25.09.2008, ca urmare a trimiterii cauzei în rejudecare de către Curtea de Apel Tg.Mureş, reclamanta SC SA a solicitat în contradictoriu cu pârâta DGFP Mureş, ca prin hotărârea ce o va pronunţa să se dispună anularea raportului de inspecţie fiscală nr. /04.05.2006 emis de pârâta, prin care s-a stabilit în sarcina reclamantei o datorie de lei.

În motivarea cererii reclamanta a arătat că a luat la cunoştinţă despre raportul de inspecţie fiscală numai la 12.09.2006 de la Tribunalul Comercial, fiind depus în dosarul de lichidare judiciară.

A fost criticat modul de încheiere a raportului şi faptul că nu s-a comunicat reprezentantului reclamantei, care era direct vizat de acest raport, care este apreciat ca fiind nul şi pentru faptul că nu a putut fi contestat.

Printr-o precizare la acţiune ulterioară reclamanta a arătat faptul că se contestă şi decizia nr. /14.12.2006 privind soluţionarea contestaţiei depuse de către SC SA înregistrată sub nr.. /4.10.2006, contestaţia formulată

împotriva raportului de inspecţie fiscală nr. /04.05.2006 şi prin care contesta a fost respinsă ca fiind formulată de o persoană lipsită de capacitate de a formu contestaţie.

Pârâta DGFP Mureş a formulat întâmpinare prin care a invoc excepţiile inadmisibilităţii cererii şi excepţia lipsei calităţii procesuale reprezentantului SC SA,

Cu privire la excepţia inadmisibilităţii pârâta a arătat că în situaţia în care contestatoarea a înţeles să promoveze o contestaţie la titlu aceasta este inadmisibilă, atâta timp cât prevederile art.175 – 179 coroborate cu art.169 alin.3 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală stipulează foarte clar că, o atare contestare poate fi făcută numai dacă pentru contestarea titlului executor nu există o altă procedură prevăzută de lege.

În ceea ce priveşte excepţia lipsei calităţii de a contesta a reprezentantului administrator al SC SA, , societatea s-a aflat în procedura prevăzută de Legea nr.64/1995 (în prezent Legea nr.85/2006) din data de 13.11.2003 în dosar nr. /2003 al Tribunalului Comercial Mureş, în cadrul căreia s-a dispus intrarea în faliment a debitoarei şi totodată ridicarea dreptului de administrare al acesteia prin urmare, în temeiul prevederilor art.233 alin.2 din Legea nr.31/1990, din momentul intrării în faliment, administratorii nu mai pot întreprinde noi operaţiuni, societatea desfăşurându-şi activitatea doar pentru operaţiunile lichidării, iar potrivit art.252 alin.3 din acelaşi act normativ „nici o acţiune nu se poate exercita pentru societate sau contra acesteia decât în numele lichidatorilor sau împotriva lor".

În consecinţă nu mai reprezintă SC SA şi nu este îndreptăţit să formuleze, în nume propriu, contestaţie împotriva actului administrativ în discuţie.

De remarcat faptul că prin sentinţa civilă nr.197 din 20.03.2008 a Tribunalului Mureş – secţia de contencios administrativ şi fiscal, tribunalul a respins excepţiile inadmisibilităţii, a lipsei calităţii procesuale a reprezentantului SC SA şi a capacităţii de exerciţiu a drepturilor procedurale ca neîntemeiate şi a admis în parte acţiunea în contencios administrativ formulată de reclamantă în contradictoriu cu pârâta DGFP Mureş, fiind anulată decizia nr. /14.12.2006 emisă de pârâtă pe care a obligat-o să soluţioneze în fond contestaţia, fiind respinse celelalte petite.

Prin decizia nr. R/16.08.2008 a Curţii de Apel Tg.Mureş, instanţa de control judiciar a admis recursul formulat de către DGFP Mureş împotriva sentinţei civile nr. din 20.03.2008 pe care a casat-o şi a trimis cauza spre rejudecare primei instanţe, cu motivarea că din moment ce societatea reclamantă se află în faliment, instanţa avea obligaţia de a o cita potrivit dispoziţiilor legale, prin lichidator judiciar

Această obligaţie a fost îndeplinită de către instanţă, după trimiterea cauzei spre rejudecare.

Analizând actele şi lucrările dosarului în rejudecare, instanţa reţine următoarele:

Cu privire la excepţia inadmisibilităţii cererii, instanţa apreciază că este neîntemeiată, întrucât reclamanta a formulat o completare la acţiune, prin care a solicitat anularea deciziei nr. /14.12.2006, urmând astfel procedura administrativ jurisdicţională prevăzută de Codul de procedură fiscală, iar după ce s-a epuizat a atacat în instanţă decizia de soluţionare.

În privinţa excepţiei lipsei de reprezentant al societăţii reclamante a lui Tarcan Ioan , instanţa constată că în cauză societatea contestatoare a formulat cererea înregistrată iniţial la Judecătoria Tg.Mureş la data de 18 ianuarie 2007 prin administratorul , cu toate că prin încheierea din 18.11.2004 dată în dosarul nr. /2003 Tribunalul Comercial Mureş a dispus intrarea societăţii în faliment şi a numit în calitate de lichidator SC SA în persoana căreia a stabilit atribuţiile prev. de art.23 din Legea nr.64/1995 modificată de Legea nr.149/2009.

Prin mandatul aflat la fila 59 din dosarul Judecătoriei Tg.Mureş, societatea numită lichidatoare S.P.P.I. l-a împuternicit la data de 10.05.2006 pe administratorul . să îndeplinească orice acte de procedură în numele societăţii de lichidare, să semneze orice act şi să angajeze un avocat în dosarul ce are ca obiect cererea de faţă.

Apărarea pârâtei în sensul că S.P.P.I. nu putea, potrivit dispoziţiilor art.40 alin.1 din OUG nr.86/2006 aprobată prin Legea nr.254/19 iulie 2007 să dea mandat de reprezentare administratorului contestatoarei, nu poate fi reţinută din moment ce forma în vigoare la data emiterii mandatului (10.05.2007) permitea practicianului în insolvenţă să fie asistat de avocat în exerciţiul atribuţiilor sale pentru încheierea sau exercitarea unor acte juridice sau procesuale, ce nu se supun exerciţiul atribuţiilor exclusive ale practicianului în insolvenţă. Exercitarea acţiunii de faţă nu se încadrează între acele atribuţii exclusive ale practicianului în insolvenţă ce sunt expres şi limitativ prevăzute de art.40 alin.4 din OUG nr.86/2006.

Nu poate fi admisă astfel excepţia lipsei calităţii de reprezentant a lui în introducerea cererii de chemare în judecată.

În privinţa fondului cauzei, instanţa reţine că la data de 12.04.2006 pârâta a încheiat raportul de inspecţie fiscală prin care a stabilit în sarcina contestatoarei obligaţii fiscale suplimentare în cuantum total de lei, reprezentând TVA suplimentar, dobândă şi penalităţi de întârziere.

La data de 17.04.2006, pârâta a emis decizia de impunere nr.176 privind obligaţiile fiscale suplimentare prin care s-a respins cererea de rambursare a TVA.

Contestaţia formulată împotriva acestor acte administrativ fiscale a fost respinsă prin decizia nr. /2004, motivat de faptul că aceasta a fost formulată de o persoană lipsită de capacitate de a contesta, în temeiul prev. art.179 alin.1 lit.a şi art.180 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Instanţa constată că în mod corect pârâta a soluţionat contestaţia în baza unei excepţii de procedură, aceea a lipsei calităţii de a contesta a

administratorului statutar al SC SA, şi fără a intra soluţionarea fondului.

Cum am arătat anterior, prin încheierea din 18.11.2004 dată Tribunalul Comercial Mureş în dosarul nr /2003 s-a dispus intrarea în falim a acestei societăţi şi s-a ridicat dreptul de administrare al acesteia, prin urmare, temeiul prevederilor art.233 alin.3 din Legea nr.31/1990 a societăţilor comerci din momentul intrării în faliment, administratorii nu mai pot întreprinde operaţiuni. Societatea îşi desfăşoară activitatea doar pentru operaţiunile lichidării, potrivit art.252 alin.3 din acelaşi act normativ, nici o acţiune nu se poate exerc pentru societate sau contra acesteia decât în numele lichidatorilor sau împotriva lo

Rezultă astfel că împotriva raportului de inspecţie fiscală şi a decizi de impunere nr. /17.04.2006 trebuia să formuleze contestaţie administrativă S SA prin lichidator S.P.P.I..

Contestaţia a fost formulată de către care nu mai ave calitate de reprezentant al societăţii la data formulării sale, iar din adresa SA aflată la fila 18 din dosar nu rezultă că această societate de lichidare a mandata pe fostul administrator să introducă contestaţia administrativă în numele societăţ aflată în faliment.

Aceste informaţii oferite de către societatea de lichidare au fos furnizate în urma solicitării organului fiscal, iar în sarcina acestuia nu poate f reţinută neîndeplinirea unei obligaţii prevăzute de Codul de procedură fiscală.

Astfel, conform art.182 alin.1 Cod procedură fiscală , în forma sa în vigoare în luna decembrie 2006, organele de soluţionare competente pot introduce, din oficiu sau la cerere în soluţionarea contestaţiei, după caz, alte persoane ale căror interese juridice de natură fiscală sunt afectate în urma emiterii deciziei de soluţionare a contestaţiei.

Organul fiscal a solicitat relaţii de la societatea de lichidare, dar aceasta nu a arătat că a formulat contestaţiei în numele SC SA.

Faţă de cele arătate va respinge ca neîntemeiată acţiunea în contencios administrativ formulată de către reclamanta SC SA, prin reprezentant lichidator SC SRL şi împuternicit în contradictoriu cu pârâta Direcţia Generală a Finanţelor Publice Mureş.

Va menţine decizia nr. /14.12.2006 emisă de organele administrativ jurisdicţionale din cadrul DGFP Mureş.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂŞTE

Respinge ca neîntemeiate excepţiile inadmisibilităţii şi a lipsei calităţii de reprezentant invocate de către pârâta Direcţia Generală

şi fără a int

8.11.2004 dat
ntrarea în fali
, prin urman
ăţilor comerc
întreprinde
ile lichidării
poate exer
împotriva l
lă şi a deciz
nistrativă

ıu mai av
ALL Cred
mandat
societăţ

au fos
ɔoate f

ı sa în
duce,
căror
de

lar

n
ı

Respinge ca neîntemeiată acţiunea în contencios administrativ
ă de către reclamanta SC . SA, prin reprezentant lichidator SC
SRL cu sediul în Tg.Mureş, , nr. , jud.Mureş şi împuternicit
omiciliat în Tg.Mureeş, str. , nr. , ap. , jud.Mureş, în
dictoriu cu pârâta Direcţia Generală a Finanţelor Publice Mureş cu sediul în
reş, str. Gh.Doja, nr.1-3, jud.Mureş.

Menţine decizia nr. /14.12.2006 emisă de organele administrativ
ţionale din cadrul DGFP Mureş.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunţată în şedinţa publică azi 18 Februarie 2009.

Preşedinte,

Grefier,

edactat CIM
ehnored.8.05.09/CDG/5 ex.